

Our shiur began with the Gemara concluding our discussion from the previous daf about how holes in כלים affect their טומאה status:

- אמר רב אסי שונין, כלי חרס שיעורו בכונס משקה

Rav Assi cites ברייתא which teaches that a complete earthenware vessel will become invalid to be used for 'o פרה the water mixed with the אפר פרה - the ashes of the חטאת אדומה, only if it has a hole which is large enough to allow liquid IN.

However, a גיסטרא, a shard of earthenware which was used to catch dripping liquid, would lose its ability to be אמט even if it has a hole that is מוציא משקה, only large enough for liquid to leak OUT. The reason for the difference is that a person would still keep an intact כלי that has a small leak, but a shard isn't worth keeping if it has even the slightest leak.

The Gemara next discusses the minimum size of the hole of an עציץ נקוב, for the contents of the flower pot to be considered attached to the ground, and not become טמא. - פליגי בה תרי אמוראי במערבא

There is a מחלוקת between רבי יוסי ברבי אבין and רבי ובדא. - חד אמר כמוציא רימון - One says; if the hole is so big that even pomegranates would fall through.

דוד אמר כשורש קטן – The other says; if the hole can fit a small root.

These are the two extreme שיעורים - they don't mention the

- Cמוציא זיתים – If the hole is big enough that olives would fall through.

הדרן עלך המצניע

הדרן עלך המצניע

3 We now begin the eleventh Perek - פרק הזורק שרק הזורק begins with the הלכה, that in addition to carrying, one would be חייב for throwing or passing something from one domain to another.

Zugt di Mishnah;

– הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים, מרשות הרחיד חייב One who throws an object, either from רשות to רשות דרשות to חייב or from הרבים היחיד to רשות היחיד.

מרשות היחיד לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע -If one throws an object from one רשות היחיד to another across a רשות הרבים -

- רבי עקיבא מחייב וחכמים פוטרין

R' Akiva says he's liable and the Chachamim say he's exempt. Their reasoning is explained by the Gemara on the next $daf \ v" v"$.

Elaborate; חכמים

- כיצד, שתי גזוזטראות זו כנגד זו ברשות הרבים

Two balconies opposite each other, on two sides of a רשות - הרבים -

- המושיט והזורק מזו לזו פטור

One who throws is exempt.

One who hands over or throws something across from one to the other is exempt.

Rashi explains, because we do not find in the משכן that they would hand over or throw from one רשות היחיד to another across the רשות הרבים.

However, היו שתיהן בדיוטא - If the two balconies were on the same side of the street, רחוש - One who hands over from one balcony to the other over the רשות הרבים is liable.

The Mishnah explains; שכך היתה עבודת הלויים -

This was the way the L'viyim would do their work when transporting the קרשים of the משכן.

- שתי עגלות זו אחר זו ברשות הרבים

They would set up the allotted four wagons, two wagons in front of two other wagons, in the direction they were going to travel.

- מושיטין הקרשים מזו לזו אבל לא זורקין

They would hand the קרשים from the משכן to the closer pair of wagons, and then pass them to the next pair of wagons. Now, the wagons were each a דיחיד. Essentially, they were passing an object from one רשות היחיד to another over the length of the בשות הרבים.

Therefore, ביים - but only over the length of the רשות - they had no reason to pass the קרשים across the width of the הרבים. Of course, they did not throw the קרשים, therefore והזורק פטור.

Dedicated By: _

Review DafHachaim.org

8

1<u>st</u>

רש"י

מפני כובדן

- There are 3 reasons why they did not throw the קרשים.
  - -1- Rashi here says מפני כובדן because they were heavy.
  - -2- Rashi דף ד' ע"ב says שלא יתקלקלו so they do not get damaged.
  - -3- Yerushalmi says it would be inappropriate to throw an item of קדושה.

9 The גמרא begins by asking
- הוצאה גופא היכא כתיבא of הוצאה in the תורה?

3 reasons

why they didn't throw the קרשים

<u>2nd</u>

רש"ר

שלא יתקלקלו

<u>3rd</u>

ירושלמי

Inappropriate

to throw an item of

אמר ר' יוחגן דאמר קרא ויצו משה ויעבירו קול במחנה – Moshe told the people not to bring any more materials to the משכן.

We assume that he gave these instructions on שבת to tell them it was אסור for them to bring things from their homes - a רשות היחיד - to מחנה לויה o - a - שות הרבים.

Review

We cannot say that it was actually a weekday and Moshe discouraged more gifts simply because they already had enough for the משכן, rather because the term העברה is also used in the context of יום הכיפורים, where it says יום כיפור פור והעברת שופר תרועה - you shall sound the Shofar on יום כיפור מלוה is a אסור a day that it is אסור to do work. So too, regarding Shabbos, he was telling them not to bring anything because of Shabbos.

The Gemara continues;
Although there is no direct source in the חודה for היסור הכנסה הכנסה ברא היא ולא יסור הכנסה - it's logical.

איסור ברא היא - it's logical.

איסור לרשות לרשות הוא - After all, he's transferring from one domain to another.

י מה לי אפוקי ומה לי עיולי - It should not make a difference whether he's taking out from דישות הרבים or bringing in from רשות הרבים to

רשות היחיד.

13 However,

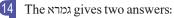
- הוצאה אב הכנסה תולדה

Carrying out is the primary מלאכה, and bringing in is the derived מלאכה.

The Gemara explains;

ומכדי אהא מחייב ואהא מיחייב אמאי קרי לה האי אב ואמאי קרי לה להאי – תולדה

After all, one is חייב for both an אב and a תולדה, what is the significance of classifying them one way or another?

- -1- If a person does מלאכות from two different categories, he is אב a separate קרבן חטאת for each, but if he does an אב and its own חייב, he is only החלבן.
- -2- ולרבי אליעזר דמחייב אתולדה במקום אב

According to ר' אליעזר, who holds one is דיים two separate חייב even for violating an אב and its own תולדה, the classifications have no Halachic significance.

- However, there are 2 reasons for their respective designations.
  - הך דהואי במשכן חשיבא קרי ליה אב

Those משכן that were significant in the משכן are called an אב.

- הך דלא הואי במשכן חשיבא לא קרי ליה אב

Those מלאכות that were not significant in the משכן are not called א but חולדה חולדה.

-2- הך דכתיבא קרי ליה אב

That which is written in the Torah is called an אב. והאי דלא כתיבא קרי תולדה -

That which is not written in the Torah is called a תולדה.

The Gemara continues;
זרק ארבע אמות ברשות הרבים מנלן דחייב –
From where do we learn the חיוב for throwing something four אמות in a רשות הרבים?

After suggesting numerous possibilities involving the people who were sewing or weaving the יריעות יריעות יריעות יריעות the curtains in the משכן, throwing needles or spools of thread to each other, the מאכן concludes

אלא כל ארבע אמות ברשות הרבים גמרא גמירי לה –

We have a tradition, הלכה למשה מסיני, that carrying or throwing four אמות הרבים is a רשות הרבים מלאכה דאורייתא is a רשות הרבים מאות on מלאכה דאורייתא is a רשות הרבים מאות on מלאכה דאורייתא is a רשות הרבים.

Since we were discussing carrying something ד' אמות in a ד' אמות the אמות digresses to discuss the sin of the מקושש in the מדבר because according to one opinion it was carrying ד' אמות ברשות הרבים.

There are three opinions as to which מלאכה the מקושש violated:

הרבים הוה ברשות ברשות מעביר ד' אמות ברשות הרבים הוה – אמר רב יהודה אמר שמואל מקושש מעביר הוה – He carried four אמות הרבים.

- במתניתא תנא תולש הוה

Aברייתא במught that he violated - Gutting wood from the ground.

הוה מעמר אמר ברבי יעקב – He violated the מלאכה of gathering.

The גמרא wonders, למאי נפקא למאי, why is it important to identify which מקושש violated?

Review

19 The אנחרא explains - בי said - רבי חייא where it was written in found a hidden scroll from רבי, where it was written in the name of איסי בן יהודה, that there is one unidentified מלאכה מלאכה. Each opinion the מלאכות היוב מיתה for which there is no חייב מיתה. Each opinion that attaches a specific מלאכה to the מקושש is saying that this מלאכה is NOT the one מלאכה for which one would not be חייב was executed.

Regarding the identity of the מקושש - מון רבנן מקושש זה צלפחד....דברי רבי עקיבא - תנו רבנן מקושש זה צלפחד....דברי רבי עקיבא identifies the צלפחד as דלפחד, and רבי עקיבא רבי יהודה בן בתירא and said – בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את הדין – Either way you will have to account for your statement. If you are right about his identity – התורה כיסתו ואתה מגלה אותו – התורה כיסתו ואתה מגלה אותו you are revealing something that the תורה If you are wrong about his identity, אדיק you are maligning this אהר מוציא לעז על אותו צדיק.

